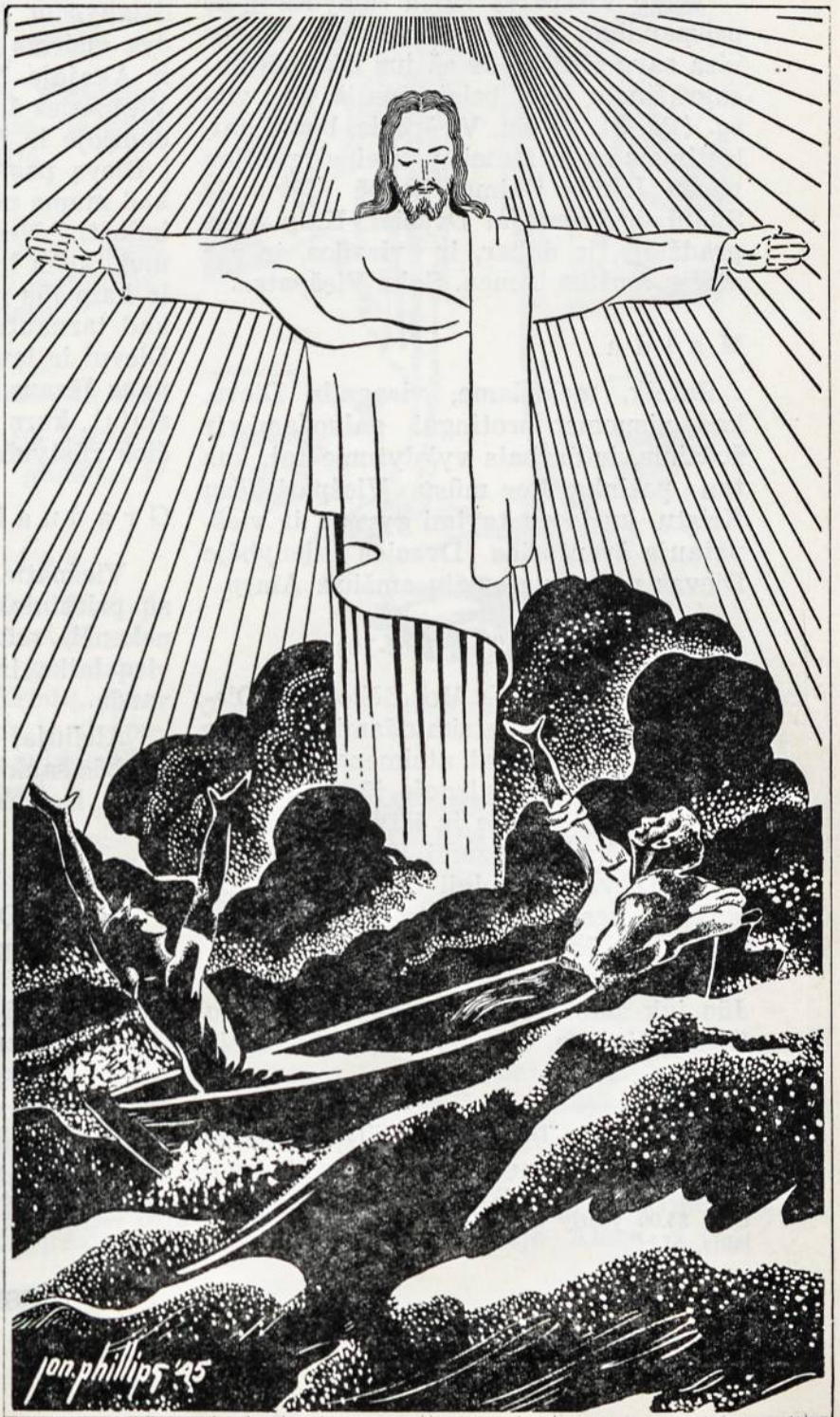

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

N. 46
1961 M.
LAPKRIČIO
(NOVEMBER)
18 D.
42-JI METAI

XXVI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Kintamoji šv. Mišių dalis

I ž a n g a (Jer. 29, 11, 12, 14)

Sako Viešpats: Turiu ramybės ir ne prispaudimo mintis: jieškosite manęs visa savo širdimi, ir aš jus išklausysiu: sugražinsiu jūsų belaisvius iš visų vietų. (Ps. 84, 2) Tu, Viešpatie, buvai gailėstingas savo žemei, pakreipei gerojon pusėn Jokūbo likimą. Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir šventajai Dvasiai. Kaip buvo pradžioje, ir dabar, ir visados, ir per amžių amžius. Amen. Sako Viešpats...

M a l d a

Suteik, meldžiame, visagalis Dieve, kad, visuomet protingai galvodami, ir žodžiais, ir darbais vykdytume tai, kas tau patinka. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, kuris su tavimi gyvena ir viešpatauja šventosios Dvasios vienybėje Dievas per visus amžių amžius. Amen.

L e k c i j a (1 Tes. 1, 2-10)

B R O L I A I: Mes dėkojame Dievui už jus visus, atsimindami jus savo maldose. Mes nuolat atsimename Dievo ir mūsų Tėvo akivaizdoje jūsų tikėjimo darbą, vargą, meilę ir ištvermę viltyje mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi, žinodami, Dievo mylimieji broliai, jūsų išrinkimą, nes mūsų Evangelija atėjo pas jus ne tik žodžiais, bet ir su jėga, su šventąja Dvasia ir pilnu įsitikinimu. Jūs juk žinote, kokie mes buvome jūsų tarpe dėl jūsų. Jūs pasidarėte mūsų ir

Viešpaties sekėjai, priimdami žodį dideliame sielvarte šventosios Dvasios džiaugsmu. Taip jūs pasidarėte pavyzdys visiems tikintiesiems Makedonijoje ir Akajoje. Nes, pradėdant nuo jūsų, Viešpaties žodis pagarsėjo ne tik Makedonijoje ir Akajoje, bet jūsų tikėjimas į Dievą pasidarė žinomas ir visur, taip kad mums nėra reikalo ką nors apie tai kalbėti. Nes jie patys pasakoja apie mus, koks buvo mūsų pas jus atėjimas ir kaip jūs gręžėtės nuo stabų į Dievą, kad tarnautumėte gyvajam ir tikrajam Dievui ir lauktumėte iš dangaus jo Sūnaus Jėzaus (kurį jis prikėlė iš numirusių), kurs mus išgelbėjo nuo ateisiančios rūstybės.

G r a d u a l a s (Ps. 43, 8-9)

Viešpatie, tu išgelbėjai mus nuo mūsų priešininkų ir sugėdinai tuos, kurie nekenčia mūsų. Dievu mes didžiavomės visą laiką ir nuolatos šlovinome tavo vardą.

Aleliuja, Aleliuja. (Ps. 129, 1-2) Iš gilybės šaukiuosi į tave Viešpatie, Viešpatie, išgirsk mano balsą. Aleliuja.

E v a n g e l i j a (Mato 13, 31-35)

A N U O M E T U: Pasakė Jėzus minioms šį prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į garstyčių grūdą, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje. Jis, tiesa, mažiausias tarp visų sėklų, bet,

TĖVŲ MARLJONŲ BENDRADARBIŲ DRAUGIJOS SAVAITRAŠTIS

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill. Subscription: \$4.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$5.00 yearly; 10c a copy. Editor Rev. C. A. Matulaitis, M.I.C.

užaugęs didesnis už visas daržoves, ir iš jo darosi medis taip, kad dangaus paukščiai atskrenda ir gyvena jo šakoje. Jis pasakė jiems kitą prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteriškė ėmė ir įmaišė trijuose miltų saikeliuose, kolei visa įrūgo. Visa tai Jėzus kalbėjo minioms prilyginimais, ir be prilyginimų jis jiems nekalbėjo, kad įvyktų, kas pranašo pasakytą šiais žodžiais: Aš praversiu savo burną prilyginimais, išpasakosiu nuo pat pasaulio įkūrimo paslėptus dalykus.

Aukojimas (Ps. 129, 1-2)

Iš gilybės šaukiuos į tave, Viešpatie, Viešpatie, išgirsk mano balsą. Iš gilybės šaukiuos į tave, Viešpatie.

Tylioji malda

Šioji auka, meldžiame, Dieve, tegul mus apvalo, atnaujina, valdo ir globoja. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

Komunijos maldelė (Mork. 11, 24)

Todėl sakau jums: ko tik melsdamies prašote, tikėkite, kad gausite, ir bus jums.

Malda po Komunijos

Dangiškųjų gėrybių pastiprinti, meldžiame, Viešpatie, kad visuomet jų geistume, nes jomis mes tikrai gyvename. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, tavo Sūnų, kuris su tavimi gyvena ir viešpatauja šventosios Dvasios vienybėje Dievas per amžių amžius. Amen.

★ ★ ★

Padėkos malda

Dėkui tau, dosniausias Viešpatie, už tiek ir taip didelių malonių, kuriomis mane apdovanojai, o labiausiai už tai, kad mane sutvėrei, ligi šiol mane gyva išlaikei, savo brangiausiojo Sūnaus krauju mus atpirkai ir šventojo krikšto sakramentu atgimdei, kad į turimą luomą mane pašaukei, kad nuo daug pikta gelbėjai. Dėkoju tau, Dieve, kad, kaip nuolankiai tikiuosi, priėmei mane į savo iš-

rinktųjų skaičių, ir malonės teikdamas ir skirdamas man dangaus garbę. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

O, Marija, be nuodėmės pradėtoji, melskis už mus, kurie šaukiames tavo pagalbos.

ŠVENČIAUSIOS TREJYBĖS PAGARBINIMAS

Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir šventajai Dvasiai.

Kaip buvo pradžioje, ir dabar, ir visados, ir per amžius. Amen.

Malda į Angelą Sargą

Dievo Angele, mano Sarge, mane, tau Dievo Aukščiausiojo pavestą, šią dieną šviesk, sergėk ir valdyk.

Malda už mirusius

Amžiną atilsį duok jiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa tegul jiems šviečia! Tegul ilsisi ramybėje. Amen.

Mažas grūdas - didelis medis

Pranas Garšva

Paulsenas, vienas iš žymiausių auklėjimo mokslo istorikų, pats būdamas ne katalikas, yra gražiai išsireiškęs apie krikščionybės įtaką Vakarų kultūrai. Ką Katalikų Bažnyčia yra padariusi auklėjimo, mokymo ir žmonių kultūrinimo srityje, niekas negali ištrinti iš istorijos.

— Nors mes išsižadėtume krikščioniškojo tikėjimo ir Bažnyčios, kalba Paulsenas, mes negalėtume ištrinti krikščionybės vardo iš savo praeities. Mūsų kalba, menas, literatūra, mūsų papročiai ir įstatymai, mūsų filosofija ir mokslas yra persunkti krikščioniškuoju mokslu. Mes pirmiau turėtume sunaikinti visą Vakarų kultūrą, jei norėtume iš gyvenimo išrauti krikščionybės vardą ir jos įtaką.

— Tas mažas grūdas, kalba jis toliau, kurį Jėzus anais laikais pasėjo, yra išaugęs į didžiulį medį, kurio šakos jau yra pasiekusios visus žemės pakraščius, yra žinomas žmonėms labiau, nei bet kuris kitas istorijos įvykis.

Garstyčių grūdas

Viešpats Jėzus, norėdamas savo mokiniams apibūdyti savo būsimos organizacijos — Bažnyčios — ateitį, ją palygino su garstyčių grūdu. Palestinoje garstyčios buvo laikomos svarbiu maisto prieskoniu. Jas sėdavosi beveik kiekvienas, kuris tik turėjo kiek žemės. Nors tas grūdelis buvo labai mažas, bet jis išaugdavo didesnis už kitas daržoves. Todėl Jėzus ir pradeda nuo jo, kad apaštalai suprastų Dievo malonės veikimą žmonėse, kurie turės vėliau veikti Jo vardu žemėje ir savo brolių tarpe.

“Dangaus karalystė panaši į garstyčios grūdą, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje” (Mt. 13, 31), aiškina jiems Jėzus Kristus. “Jis, tiesa, mažiausias

tarp visų sėklų, bet, užaugęs, didesnis už visas daržoves, ir iš jo darosi medis, taip kad dangaus paukščiai atskrenda ir gyvena jo šakose” (Mt. 13, 32).

Kristaus mokslas prasidėjo nežymiai. Jo skelbiama linksmąja naujiena, kad “dangaus karalystė arti” (Mt. 4, 17) ir paraginimu: “Būkite tat tobuli, kaip ir jūs dangiškasis Tėvas tobulas” (Mt. 5, 48).

Kol Jėzus buvo nežinomas darbininkas, nesiskiria nuo kitų eilinių darbo žmonių, kas galėjo tikėti, kad Jame slypi tokia gili dieviška išmintis. Tačiau, kai Jis pradėjo vaikščioti po Palestinos žemę ir skelbti naują mokslą, kai Jis išdrįso tiesos žodį atvirai pasakyti net tautos didžiūnams parisiėjams į akis, “minios stebėjosi jo mokslu, nes jis juos mokė, kaip tas, kurs turi galios, ir ne kaip jų Rašto žinovai ir parisiejai” (Mt. 7, 28-29). Tai kaip tik ir buvo pasėtas tas mažasis garstyčių grūdas, kuris gavalaiškai dygo, vešliai augo ir didelį derlių nešė.

Suplėšyta uola

Kai medis, derlingai augęs, savo šaknimis pasiekia kietą uolą, kuri neduoda reikalingų syvų, jis savo silpnomis šaknelėmis pradeda gręžtis į uolos vidurį. Didieji medžiai savo šaknyse sutelkia tokią jėgą, kad ji nugali uolos kietumą ir savo patvarumu prasimuša pro ją iki derlingos žemės.

Kristaus mokslas taip pat daugeliu atvejų atsimušė į užkietėjusių savo tautos pirmūnų širdžių uolas. Jų įsitikinimas ir užsispyrimas sulaukti tokio Dievo Pasiuntinio, kokį jie buvo savo vaizduotėje sukūrę, buvo toks kietas, kad Kristaus žodžiai nuo jų byrėjo tartum nuo akmenų. Savo dieviška išmintimi ir meilės galybe jis turėjo suplėšyti tas

uolas, išsklaidyti krūvon suritintus akmenis, kad, pro juos praėjęs, galėtų grūdą berti į pagoniškus dirvonus.

Palikęs žydams tik tiek savo pasiuntinių—apaštalų, kiek reikėjo palaikyti savo žodį Jų priemiesčiuose, kitiems Jis leido Evangeliją skelbti pagonims, kurie nebuvo dar sustingę į akmenis kietumą. Pagoniškoje dirvoje, kurioj iki to meto tik piktžolės ir dagiai teaugo, Jo mokslas sužydėjo gražiausiais žiedais. Mažas garstyčios grūdas išaugo į medį, kurio pavėsiu galėjo gaivintis iki tol dieviškos malonės neragavę stabmeldžiai.

Medis, kurio vaisiai gaivina pasaulį

Ta dangaus karalystė, kuri iš mažo grūdelio išaugo į didelį medį, yra Katalikų Bažnyčia. Ji yra mistinis Kristaus kūnas. Jos nariai esame mes, kurie gauname dvasinę gyvybę iš Kristaus. Jo nugalėti niekas negali, — negali nugalėti ir jo mistinio kūno — Bažnyčios. Dėlto ji prigijo, išaugo, neša vaisius ir jais dvasiškai maitina pasaulį.

Kristaus Bažnyčia, persekiojama Palestinoje, išsiplėtė visoje Romos valstybėje, iškentė kančias, sriautais liejo kraują. Romos imperija sugriuvo, o jos vietoj gyvuoja ir veikia Romos Kat. Bažnyčia.

Pajudėjo puslaukinės germanų tautos, kurios griovė viską, kas pakeliui pasitaikė, nusiaubė Europos tautas žiaurieji hunai, islamiškas tamsybės nešė arabai, žadėję savo arklius pasižerti Romos šventovėje. Jie visi subyrėjo slegiami nenugalimosios dvasinės uolos— Kristaus Bažnyčios. Daugelis valdovų ir valstybių vairuotojų, kovojusių prieš Bažnyčią, seniai nebeminimi, o Kristaus įdiegtas medis auga ir savo šakas skleidžia į visas puses iki žemės pakraščių. Kristaus žodžiais tariant, “iki dabar dangaus karalystė smarkiai skina sau kelias, ir smarkieji sau ją grobia” (Mt. 11, 12).

Mes esame ta dirva, kurion Kristus per Bažnyčią sėja savo sėklą. Kad ta dirva būtų tinkama Jo diegui, mes patys turime ją paruošti, išpurenti ir prie dieviškojo medžio augimo savo pastangomis prisidėti. Šv. Augustinas yra pasakęs: “Dievas tave galėjo sutverti be tavęs, bet tavęs neišganyt be tavęs”.

Esame Dievo karalystės vaikai, turime prisidėti, kad ta karalystė augtų, bujotų ir mumyse geriausius vaisius neštų. Su Kristumi ir Jo nenugalimąja Bažnyčia mes būsime verti būti žemės druska ir pasaulio šviesa, šviečiančia tamsybėse ir nešančia Kristaus spindulius visam pasauliui.

Pagerbimo vaisės. Tėvų Marijonų vienuolyne, 6336 S. Kilbourn Ave., Chicagoje, susirinko apie 80 kunigų pasveikinti trijų tėvų marijonų: kun. V. Bagdanavičiaus, kun. dr. V. Andriuškos ir kun. K. Vengro, kurie švenčia šiemet sidabrinį kunigystės jubiliejų. Nuotraukoje iš kairės į dešinę: prel. I. C. Hardiman, prel. I. Albavičius, kun. V. Bagdanavičius, MIC, vysk. V. Brizgys, kun. dr. V. Andriuška, MIC, kun. K. Vengras, MIC, ir prel. J. Paškauskas.

MALDOS APAŠTALAVIMAS

1961 m. gruodžio mėnesiui

Bendroji intencija

Socialis teisingumas

Mūsų laikais žmonės gąsdinami vandenilio bombų, atominių bombų nuosėdų ir būsimumis žmonijai nelaimėmis. Valstybės lenktyniauja, besiekdamos mėnulį, ar norėdamos apie žemę erdves užvaldyti. Apdairesni nori pagerinti žmonių būvį ir tam siūlo savo vaistus, kad išgydytų žmones nuo komunizmo ligų. Visa tai svarbu.

Bet visuomeniniame — socialiam gyvenime esant stambių negerovių, teisingumo ir meilės stokos, sunku laukti, kad žmonijos būvis greit pagerėtų.

Socialis teisingumas sąlygoja pažangą, ramybę, taiką ir visokią žemės gerovę.

Pereitą vasarą pop. Jonas XXIII paskelbė savo svarią encikliką "Motina ir Mokytoja", kurioje plačiai nurodo, kaip žmonės, valstybės ir tautos turėtų įgyvendinti socialį teisingumą, tuomi užkirsdomos vargūi kelią ir apsisaugodamos nuo komunizmo klaidų.

Svarbu yra, kad valstybė žiūrėtų, kad nei viena visuomenės dalis nebūtų skriaudžiama, kad visi gyventojų padaliniai, ir darbdaviai, ir darbininkai siektų visų bendro gėrio, visos tautos gėrio ir valstybės saugumo tiek ekonominėje srityje, tiek kitose srityse.

Praeitį, pavyzdžiui, mus moko, kad JAV per daug reikalaujant angliakasis algos už darbą ir ilgai kovojant už savo reikalavimus, nukentėjo netik darbininkai, bet visuomenė. Žmonės įsivedė skysto kuro namų apšildymą, krito anglies poreikavimas ir angliakasis nustojo darbo. Jis pasidarė nereikalingas.

Ir ištisos Pensylvanijos sritys pateko į nemažą vargą. Nukentėjo visi, o labiausiai darbo žmonės.

Žemės ūkio darbininkai JAV ir ūkių savininkai dirba ilgas valandas, gami-

na miestams ir visuomenei maistą, o gauna už tai per mažą atlyginimą. Daug tam priešasčių. Ūkininkus išnaudoja prekyboje tarpininkai ir savo reikalams pagerinti permaža turi savo kooperatyvų.

Ir čia socialis teisingumas reikalauja, kad vadovaujantieji visuomenę asmenys išvelgtų į padėtį ir atitaisytų išgalėjusias skriaudas.

Kai visuomenė bus apsaugota nuo skriaudų, išnaudojimo ir vargo, ji pasidarys saugi, rami ir galinga. Bendroji gerovė augs kartu su pavienių piliečių gerove, socialį teisingumą vykdant.

O jis apima ne vien ekonominę, bet ir kultūrinę bei dorovinę sritį.

Popiežiaus enciklika buvo sutikta su pagarba ir padėka šv. Tėvui net iš nekatalikiškų valstybių pusės. Encikliką tiria, studijuoja ir svarsto daugelio valstybių ekonomistai, sociologai, profesoriai ir valstybininkai, taikydami išminčius nurodymus savoms šalims.

Tik socialis teisingumas gali pagydyti mūsų laikų visuomenę iš komunizmo ligos pavojaus. Visiems siekiant, vyriausybei prižiūrint, tautos ir visuomenės bendro gėrio, pasijus greitai esą to paties dangaus Tėvo vaikai. Tam gi pasiekti reikia geros valios. O geros valios žmonės sveikino dangaus angelai Kristui gemant: Garbė Dievui augštybėse, o ramybė žemėje geros valios žmonėms.

Misijų intencija

Tikėjimo plitimas

Šv. Pranciška Ksaverė Cabrini

(1850—1917)

Mėnesio globėja. Šventė XII. 22 d.

Šv. Pranciška Ksaverė Cabrini gimė Italijoje. Lombardijos krašte 1850 m. liepos 15 d., o mirė Chicago, Ill. 1917 m.

Pamaldžioj savo tėvų šeimoje ji gimė paskutinė, tryliktoji. Išėjus mokyto-

jos mokslus, pradėjo mokytojauti vaikų prieglaudoje 1874 m. Codogno vietovėje. Trejus metus dirbusi, ten ji įkūrė švenčiausios Jėzaus Širdies misionierių seselių vienuoliją. Ji pati rengėsi darbui į Kiniją, bet pop. Leonas XIII pasiuntė ją į Jungtines Am. Valstybes. Į New Yorką atvyko ji 1889 m. Dievas laimino jos darbą. Kai jos vienuolija šventė 25 metų sukaktį, ji turėjo 50 namų: ligoninių, mokyklų ir vaikų prieglaudų aštuoniose valstybėse.

Pasižymėjo meile V. Jėzaus Širdžiai. Platino jos garbę. Vienuolynuose V. Jėzaus Širdies statulos užėmė pirmąją vietą. JAV veikdama, 1909 m. tapo JAV pilietė. Mirė Chicago, Ill. 1917 m.

Jos kanonizacijos byla baigėsi 1946 m. ir pop. Pijus XII paskelbė šventąja. **Pratyba**

Pamilkime V. Jėzaus Širdį; ją nuolat garbinkime ir jos garbę platinkime.

ŽODIS PROMOTORIAMS

BRANGIEJI,

Besiruošdami sutikti Kalėdose kūdikėlį Jėzų, apšvarinkime savo sielą nuo visų dulkių, netobulybių ir nuodėmių. Karštoji Jėzaus meilė, švenčiausioji Jo Širdis turėtų suvienyti mus arčiau su Dievu ne vien pamaldų ar privačios maldos metu, bet ypač jį patį ir gyvą ir tikrą priėmus šv. Komunijoje.

Esame įpratę aukoti kasdien V. Jėzui visas maldas, darbus, džiaugsmus ir patiriamus skausmus. Tai darome per švč. Marijos Nekalčiausią Širdį, vienybėje su visa Bažnyčia, su visomis pasaulyje laikomomis šv. Mišiomis, kad tuomi atsiteistume už savo nuodėmingą praeitį ir išprašytume pas Dievą visų nusidėjėlių atsivertimą, visų krikščionių susivienijimą šv. Tėvo globoje ir Dievo palaimos tautoms, kurios stengiasi įgyvendinti socialį teisingumą savo visuomenėje.

Pamaldumas į švč. Jėzaus Širdį artiškai siejasi su pamaldumu į Nekalčiausiąją Marijos Širdį. Išganytojo ir jo motinos meilė apėmė mus visus. Ir ko ne-

galime patys išprašyti pas Dievą, kreipiamės į savo dvasinę motiną, švč. M. Mariją, atsimindami josios džiaugsmus ir skausmus. Ji yra geriausia ir jautriausioji mūsų motina.

Pamaldumas į Nekalčiausiąją Marijos Širdį smarkiai plinta mūsų laikais. Jeigu jos apsireiškimas Liurde 1858 m. ir ten daromi nuostabūs ženklai ligoniuose paliudijo jos Nekalto Prasadėjimo tiesą, tai 1917 m. apsireiškimai Fatimoje atkreipė žmonių dėmesį į jos Nekalčiausiąją Širdį.

Susirūpinusi mūsų likimu, kaip praneša ją mačiusi ir su ja kalbėjusi Liucija Das Santos, dabar vienuolė seselė šv. Daratos vienuolyne Tuy, Ispanijoje, švč. Marija 1925 m. gruodžio 10 d. apsireiškusi jai, parodžiusi sugeltą savo širdį ir pasakiusi:

“Matai kaip mano širdis erškėčiais apgobta, kuriuos man paruošė nedėkingi žmonės savo keiksmiais ir nedėkingumu. Paguosk mane. Pasakyk žmonėms, jog pažadu padėti jiems mirties valandoje, kad gautų reikalingų malonių išganymui, būtent tiems, kurie per penkis mėnesius pirmus šeštadienius, atlikę išpažintį, priims šv. Komuniją, sukalbės rožančiaus dalį ir melsis per 15 minučių, mąstydami rožinio paslaptis, ir visa tai paaukodami man kaip atsivertimą.”

1917 m. ir vėliau švč. M. Marija per Liuciją pareiškė, jog žmonėms gresi didelės nelaimės. Dievas baus žmones už jų nuodėmes. Rusija bus Dievo parinktoji rykštė—nubausti žmonijai. Iš bausmės galime išsigelbėti, jei maldomis ir šv. Sakramentų priėmimu išprašysime Rusijai atsivertimo malonę.

Daug yra būdų, kaip gali Rusijos valdovai komunistai pakenkti visai žmonijai. Be jokio karo, tik išsprogdinę per daug didelį kiekį turimų atominių bombų pas save, gali užteršti pavojingomis sveikatai ir gyvybei nuosėdomis orą, vandenį ir maistą. Nors ir patys žiauriai nukentėtų nuo tų nuosėdų, bet ir visiems nelaimę padarytų.

Atgaila, auka, malda ir šv. Sakramentais padėkime Dievo Motinai gelbė-

Kard. J. H. Newmanas

MANO RELIGINIŲ PAŽIŪRŲ ISTORIJA TARP 1833 – 1839 METŲ

Antroji dalis

Vertė kun. V. Bagdanavičius, MIC.

(22)

Anglikonų pamokslų knygos

Tegul skaitytojas atkreipia dėmesį į 35 artikulą, kuris sako: "Antroji homilijų knyga, kaip ir pirmoji, savyje talpina išganingą ir mūsų laikams būtiną mokslą". Čia homilijų³⁴) mokslas yra laikomas geru ir naudingu visiems tiems, kurie pasirašo artikulius. Atsiverskime dabar tas homilijas ir pažiūrėkime, koks yra tas geras mokslas. Aš tada pacitavau šias ištraukas.

1. Jos skelbia, kad taip vadinama apokrifinė³⁵) Tobijo knyga yra šv. Dvasios mokslas ir priklauso šv. Raštui.

2. Taip vadinamoji apokrifinė Išminties knyga yra šv. Raštas ir yra neklaidingas Dievo žodis.

3. Kad pirminė Bažnyčia, tuoj po Apaštalų laikų iki maždaug 700 metų buvo be jokios abejonės labai švari.³⁶)

4. Kad pirmine Bažnyčia reikia sekti.

5. Kad pirmieji keturi visuotiniai Bažnyčios susirinkimai priklauso pirminei Bažnyčiai.³⁷)

6. Kad yra buvę šeši visuotiniai susirinkimai, kurie yra laikomi ir pripažįstami visų žmonių.³⁸)

7. Toliau jie kalba apie vieną tiesą, kurią jie nori įrodyti kaip Dievo žodį, remdamiesi senųjų Bažnyčios mokytojų

ti žmones, išprašant mums Dievo palaimos.

* * *

Padarysite gražią ir vertingą Kalėdų dovaną savo draugams ar giminėms, užsakydami jiems "K. K. Laivą". 1962 m. Jo kaina \$4.00 JAV ir Kanadoje. Kitur \$5.00.

pareiškimais ir pirminės Bažnyčios sprendimu.

8. Apie tai, kad pirmųjų aštuonių Bažnyčios šimtmečių mokyti ir šventi vyskupai ir mokytojai žmonių tarpe turėjo didelį pasitikėjimą ir pagarbą.

9. Apie Kristaus, Apaštalų ir visų šv. Tėvų pamokymus.

10. Apie šv. Rašto ir Augustino autoritetą.

11. Apie Augustiną, Chrizostomą, Ambrozijų, Jeronimą ir apie trisdešimt kitų tėvų, kaikiuriam iš jų pripažįstant šventojo titulą, kitiems — senovės ka-

34. Homilijomis yra vadinami pamokslai, kurie aiškina Evangelijas. Ne retai ir šiaip pamokslai yra vadinami homilijomis. Pamokslų tekstai, iš kurių kunigai gali pasirinkti medžiagos pamokslams, yra vadinami homilijų knygomis. Toki du tomai pamokslų medžiagos buvo paruošti Anglijos dvasininkams ir artikulai įsakė vartoti. Šios pamokslų knygos Anglijoje turėjo labai didelį autoritetą. Jų reikšmę galima prilyginti Tridento katekizmui. Šis katekizmas turėjo labai didelę įtaką visuose Romos Katalikų kraštuose. Newmanas randa, kad Anglijos homilijų knygose yra daug tokių minčių, kurių čia negalėtų būti, jei jų autoriai būtų galvoję protestantiškai. Pasiremdamas tuo, kad šios knygos buvo įsakytos 35-tojo artikulo, Newmanas daro išvadą, kad ir visi artikulai nėra toki prieškatolikiški, kaip pirmu žvilgsniu atrodo.

35. Apokrifinėmis knygomis yra vadinamos tokios knygos, kurios kai kieno yra laikomos šv. Rašto dalimi, tačiau tokiomis iš tikrųjų nėra. Reformacijai prasidėjus, Liuteris atsisakė pripažinti šv. Rašto dalimi kaikiurias Senojo ir Naujojo Įstatymo knygas. Jis jas vadino apokrifinėmis knygomis. Tokiu būdu iš šv. Rašto jis atmetė Tobijo knygą, Išminties knygą ir kitas. Iš to fakto, kad Anglijos homilijos neatmeta nei Tobijo, nei Išminties knygų, Newmanas daro išvadą, kad homilijos ir artikulai nėra protestantiški.

36. Pirminės bažnyčios šventumas atrodo

talikiškųjų Tėvų ar mokytojų titulą.

12. Jie pareiškia, kad ne vien šventieji Apaštalai ir Kristaus mokiniai, bet ir dievobaimingi tėvai prieš ir po Kristaus buvo be abejonės pilni šv. Dvasios.

13. Senieji katalikiškieji Tėvai moko, kad "Viešpaties Vakarienė" yra nemarybės vaisiai, visagalė priemonė prieš mirtį, nemirtingumo duona, sveikatingoji malonė.

14. Palaimintas Viešpaties Kūnas ir Kraujas yra priimamas duonos ir vyno pavidaluose.

15. Valgis šv. Sakramente yra nematomas valgis, dvasinė substancija.

16. Šv. Kūną ir Kraują reikia paliesti mintimi.

17. Kunigų šventimai yra sakramentas.

18. Moterystė yra sakramentas.

19. Yra daugiau sakramentų šalia Krikšto ir Vakarienės.

20. Šventųjų sielos džiaugsmingai viešpatauja danguje su Dievu.

21. Išmaldos davimas nuvalo sielą nuo užkrėtimų ir nuodėmės nešvarumų

---

buvo mėgiama tiesa Anglikonų bažnyčioje. Vėlesnę katalikų Bažnyčią j'e laikė pasigadinusia, tuo norėdami pateisinti savo atsiskyrimą nuo jos. Protestantai tačiau nesirūpino klausimu, nuo kada Bažnyčia buvo gera, nuo kada ne. Jie skelbė dvasinę bažnyčią, kuri yra ne išoriškai matoma, bet yra tik tikinčiojo širdyje. Savo tikėjimą, pasak Liuterio, tikintysis gauna betarpiškai iš Dievo ir jį stiprina skaitydamas šv. Raštą. Pasak jo, tikinčiajam nereikia, kad Bažnyčia jam vadovautų. Newmanas homilijose randa kalbant apie pirminės Bažnyčios švarumą ir reikalą ją sekti. Iš to jis, matyt, daro išvadą, kad anglikonai nesilaiko protestantiškos, vien dvasinės, bažnyčios pažiūros.

37. Pirmieji keturi Visuotiniai Bažnyčios susirinkimai buvo šie: Nicejos mieste 325 m., Konstantinopolyje 381 m., Efeze 431 m. ir Chaldeocono mieste 451 m.

38. Pirmieji šeši Visuotiniai Bažnyčios susirinkimai, šalia aukščiau minėtų keturių, buvo dar šie: Antrasis Konstantinopolio Susirinkimas 535 m. ir Trečiasis Konstantinopolio Susirinkimas 680-681 m. Iš tikrųjų visuotiniai Bažnyčioje pripažįstami yra 20. Visuotinių Susirinkimų. Paskutinis jų buvo Vatikane 1869-70 m. Dabartinis visuotinis susirinkimas bus iš eilės 21.

ir yra brangus vaistas bei neapsakomas brangakmenis.

22. Gailestingumo darbai nuvalo ir prašalina silpnybes bei menkystes, kaip tepalai ir vaistai gydo žaizdas ir ligas.

23. Kad pasninko pareiga yra aiškesnė, negu kad reiktų ją įrodinėti.

24. Kad pasninkas kartu su malda turi didelį svorį ir reikšmę pas Dievą. Taip angelas Rafaelis yra pasakęs Tobijui.

25. Kad galingasis ir didysis imperatorius Teodozijus pirminėje Bažnyčioje, kuri buvo labai šventa ir labai dievobaiminga, buvo šv. Ambrozijaus ekskomunikuotas.

26. Kad Romos vyskupas Konstantinas pasmerkė imperatorių Filipiką ir ne be priežasties, bet labai teisingai.

Paliekant nuošaly klausimą, kaip giliai šios tiesos įpareigoja tuos, kurie pasirašo artikulus, yra visiškai aišku, kad žmonės, kurie rašė homilijas ir tie, kurie jas vedė į angliškąją bažnyčios sistemą bei mokslą, neturėjo aiškaus supratimo kuo skyrėsi katalikų ir protestantų tikėjimas. Jie neturėjo aiškaus supratimo, koki yra protestantiški principai ir koks jo mokslas. Jie taip pat neturėjo supratimo apie tai, ką mes šiandien suprantame "Romėniškojo mokslo" vardu. Dėl to aš gaunu įspūdį, kad yra labai panašu į tiesą, jog artikulai toleruoja ne tik taip vadinamas "katalikiškas tiesas" bet ir didelę dalį to, kas buvo "Romėniška".

▼ Šv. Tėvas palengvino ligotiesiems asmenims priimti šv. Komuniją popietinėmis valandomis. Jei susirgusis per savaitę negalėjo išeiti iš savo namų, vietos par. kunigai gali suteikti norintiems šv. Komuniją ir po pietų. bet ligoniai ar paliegėliai turi būt nevalgę prieš Komuniją tris valandas. Vaistus jie gali priimti bile kada.

▼ Iš vakarų Pakistano atvykęs į JAV aukštas anglikonų dvasininkas, Chandu Ray, pranešė, kad komunistai perka dideliais kiekiais šv. Raštą, Tibeto kalba spausdintą, kad išmokus pavergtų krašto kalbą.

PASIKALBĖJIMAS PRIE EŽERO

PRIE NIAGAROS KRIOKLIO

Daug kartų esu buvęs prie Niagaros krioklio briaunos; bet šiandie atvykau pagrindinai jį apžiūrėti.

Nebėgau tiesiog prie krioklio, kaip paprastai daroma, bet paėjau į kairę, kur teka Niagaros upė, ir nuėjau gana toli, stebėdamas gražų miestą. Tolokai paėjęs, ėmiau stebėti Niagaros upę; ji sudaro stebėtiną vaizdą.

Upė čia apie vienos mylios platumo ir turi keletą saliukių. Ji bėga putodama labai greitai, nes vanduo atsimuša į akmenis. Pasisukau pavandeniu į krioklį. Priekyje matosi užiantis vanduo su putomis, ir staiga — niekas, lyg vanduo pradingo už briaunos.

Pavandeniu einant su smarkiai bėgančia upe, kyla noras bėgti taip greitai, kaip vanduo. Ėjau išlengvo; jutau, kad kiekvienas žingsnis artina mane vis greičiau ir greičiau prie pat briaunos. Paeinu nuo krioklio pasižiūriu į milžinišką krioklį; sunku atsistebėti nuostabiu vaizdu. Šioje vjetoje (Amerikos pusėje) žiūrėtojas gali stovėti lygiomis su briauna; žiūri žemyn, kad pamatyti, kur vanduo krinta, o kad gavus pilną vaizdą, krintančio vandens briaunos. Vanduo puola apie 167 pėdas, o miglos smulkūs lašukai kyla augščiau už stovinčius žmones. Kai saulės spinduliai lūžta migloje, pasirodo vaivorykštė. Tikrai gražu, sunku atsistebėti tuo grožiu, kaip gražus yra tas, kuris sukūrė vandenį ir saulę?!

Ramus vanduo

Pasisotinęs reginiu, pasisukau į kitą pusę, į kur vanduo bėga. O jis ramiai sau teka toliau, it nieko stebėtino nebūtu įvykę.

Už mylios yra kitas krioklys, KanaDOS šone.

Kaikuriai atžvilgiais jis didesnis ir savotiškai gražesnis, bet prie jo negalima taip arti prieiti. Ten susidaro visai

kitoks nuostabumo vaizdas. Reik iš tolo į jį žiūrėti; susidaro įspūdis, kad tai būtų nuostabus vaizdas salės ekrane.

Gyvenimo vaizdas

Tam pirmam pasimatymui pašvenčiau daug laiko ir labai daug vaikščiojau apie krioklį ir ant salukių, kurias perskiria Amerikos krioklį nuo KanaDOS krioklio. Gerokai pavargau. Nutaręs pėsčiomis pargrįžti į namus kaip ir atėjęs. Mūsų klebonija yra apie dvi mylios nuo krioklio.

Niagaros krioklys man priminė nuodėmingą žmogų ir kas su juo darosi.

Kol nusidėjėlis planuoja padaryti nuodėmę, tos nuodėmės vilionė yra jaudinantis ir intriguojantis pergyvenimas; ji sudaro ypatingą malonumą. Šėtonas prižiūri, kad tie malonumai sužavėtų nusidėjėlį tuo laiku. Visa tai eina kaip triukšmaujantis vanduo virš krioklio briaunos.

Pats nusidėjimas yra kaip vandens puolimas į gelmę. Triukšmas, staigus malonumas, žavėjantis akimirkos pergyvenimas ir galutinai prie apačios krioklio akmenys sukrečia nusidėjėlį. Tuomi baigiasi nuodėmingas pergyvenimas. Nebėr malonumo; pajunta išsekimą, apvylimą. Ir klausia savęs nusidėjėlis: ko visa tai verta. Malonumas trumpai tęsėsi, o pasmerkimas bus didelis, skaudus, nee amžinas.

Krintantis prarajon vanduo sudarė man sunkiai nusidedančio žmogaus vaizdą.

Kodėl tas prilyginimas atėjo į galvą, nežinau.

Einant namo, ėmė temti, ir iš visų viešbučių pradėjo rinktis jaunavedžiai, kurių visad būna labai daug sekmadienio ar pirmadienio vakarais. Jie čia atvyksta pasigrožėti kriokliu.

P. P. Činikas, MIC

Klausimai ir atsakymai

Ar kaulukais žaidimas yra leistinas? Mano vaikai su pamėgimu jais žaidžia ir niekais daug laiko praleidžia. Mano pastabos ir prašymai juos nejaudina, ir jie pasislėpę žaidžia. P. Brighton.

Jūsų klausime yra trys dalys: 1) ar leistinas yra žaidimas kaulukais? 2) vaikai per daug žaidimams laiko praleidžia ir 3) neklauso motinos prašymų.

Žaidimas kaulukais ir kitomis priemonėmis atvangos, poilsio metu yra leistinas. Bet gali pasidaryti neleistinas, jei būtų žaidžiama netinkamu laiku, ar savo tiesiogines pareigas, darbus, mokslą, apleidžiant, arba netinkamoj vietoje, kur gali būti pavojaus gyvybei ar dorai, arba jei triukšmaujama prie ligonių, ar kenkiama kitų asmenų poilsiui.

Taipgi žaidimas gali pasidaryti neleistinas, jei kuris žaidikų sukčiauja, ar kyla nesantaika jų tarpe.

Vaikai vaikams nelygūs. Jeigu vaikai yra pilnamečiai, jų padėtis kita, negu mažamečių. Pasitaiko, kad ir subrendę vaikai ir net savo šeimas sukūrę, elgiasi nerimtai, be atsakomybės jausmo. Tenka ir tokiems padaryti, žinoma švelniai, pastabas, o mažamečiams sudrausti kiekviena motina turi gana sėkmingų priemonių, kad jos žodžių mielai nepaklaustyti.

Bloga yra, kai vaikai savo motinos prašymų nepaiso, kai jie apsunkena širdį tai, kuri juos labai myli. Jie parodo, jog labiau myli žaidimą, negu savo motiną. Dievas neteikia palaimos tokiems vaikams.

Ar galima melstis, kad Dievas komunistinę Rusiją nubaustų? Ji sudaro didelį pasauliui pavojų. L. O.

Rusija mažiau yra kalta, negu ją pavergusieji komunistai, kurie kovoja ir prieš Dievą, ir prieš žmonių įgimtas teises. Komunistai pasidarė Dievo priešai. Galima prašyti, kad Dievas savo priešus nubaustų.

Po skaitytinių Mišių kunigas ir žmo-

nės meldžiasi už nusidėjėlių atsivertimą, už Bažnyčios ir tikinčiųjų laisvę, bet prideda maldą į šv. Mykolą arkangelą, kad jis, Dievui leidžiant, sudraustų velnią ir jo tarnus, kurie pasaulyje tyko sielas pražudyti, ir nugramzdytų į pragarą, kur jie priklauso. Buvo žinių iš Vengrijos, kad ten įsivyravę komunistai draudė kunigams melstis po Mišių į šv. Mykolą arkangelą.

Kai Mussolinis panorėjo kariauti Abisinijoje, pop. Pijus XI viešai meldėsi 67 psalmės žodžiais: "Viešpatie, išsklaidyk gimines, kurios džiaugiasi karais".

O kai vokiečiai užpuolė 1939 m. Lenkiją, Prancūzijos vyskupai ganytojų laiške rašė, kad negeidžia keršto Vokietijai, bet prašo Dievo užpuolikus nubausti.

Taigi, galima prašyti Dievo, kad jis nubaustų Rusijos ir kitų kraštų komunistus.

Ką turiu daryti su vaikų nusipirktais angliškais spausdiniais, kurie dorių iškrypėlių lytinius išgyvenimus garbina? Juk tai nuodija mano vaikų sielą. Motina M.

Patirkite, kur jie gavo pirkti to šlamšto. Užprotestuokite pardavėjui, arba, jei jis nekreips į protestą dėmesio, visą įvykį praneškite pašto įstaigai, prijungiant vaikų įsigytus spausdinius.

Už panašaus šlamšto platinimą, kaip praneša U. S. Post Office Departament, per paskutinius tris mėnesius buvo suminti 98 ir kalėjiman pasodinti 69 dornio purvo platintojai.

Kokia nauda komunistų kraštams, kad jie trukdo iš laisvų kraštų radio žinias? N. O.

Jie tamsoje laiko savo pavergtusius, kad nepanorėtų laisvės. Už tą malonumą jie daug tarnautojų samdo, nuolat ore triukšmą kelia ir, kaip iš Lenkijos pranešama, tai kaštuoja komunistams per 100 milijonų dolerių metams. Pavergtieji apmoka.

PAKELEIVIS

Paleistas iš nelaisvės kareivis, Alpių kalnais grįžo į namus. Vienoje didelėje kalno papėdėje jis pamatė ūkininko sodybą. Kadangi alkis kankino ir kojos vos galėjo panešti kūną, nutarė ten savo laimę pabandyti. Pasiekęs tą sodybą, — pasibeldė ir prisistatė.

— Tokiuose laikuose aš pati pagelbos reikalinga esu!—piktai atsakė kalnų ūkininkė, — ir skausmingai atsidaduso.

— Bet...

— Jokio "bet", keliauk toliau ir džiaukis, kad aš tave policijai neišduosiu...

Kareivis suprato, jog jį banditu palaikė ir nei žodžio nepasakęs vėl lipo kalnų viršūnėmis, kuriuose tik kur ne kur mažos trobelės sniege susigūžusios stovėjo ir snaudė. Į tokią vieną būtų galima užsukti ir sušilti, bet kur maisto surasti...

Saulei leidžiantis kilo audra. Sunku ir pavojinga buvo keliauti. Todėl sustojo vienoje pakriaušėje. Gimtas kaimas jo slėnyje laukė...

— Dieve, — prabilo keliautojas, — kodėl žmonės negailestingi?..

Tuo metu pasigirdo pragariškas trenksmas, šniokštimas, sniego kalnas į pakalnę ritosi, viską su savimi nešėsi ir naikino. Gerai, kad čia saugi vieta buvo, kitaip ir jo gyvenimas būtų pasibaigęs.

Po valandėlės ėjo toliau. Ligi tamsumos jis norėjo artimiausią trobelę pasiekti. Už kelių šimtų metrų su kalnų sargyba susidūrė. Ji pirmąją pagalbą sužeistiesiems teikė.

— Sustokite, keleivi, — pasakė vienas iš gelbėtojų, — toliau negalėsite keliauti, nes visi keliai sniego užpilti. Valymo mašinos pakelyje, tačiau ne taip greitai galės kelią pravalyti.

— Bet aš esu alkanas ir labai pavargęs.

— Aš galėčiau tą kelevį pas save pasiimti, nakvynę duoti ir pavalgidinti, — pasakė vienas iš nukentėjusių.

Su sanitarėmis rogėmis, jiedu greitai per tamsumą vežė. Pusiaukelyje atėjūnas pastebėjo, jog ta pati aplinku-

Chicago, Ill Marquette Parko lietuviukai vaidina D. Augienės "Velykas".

ma savo baltais rūbais klojosi ir juos visus šaltai glėbiavo.

— Kur mes važiuojame? — paklausė kareivis.

— Žinoma į mano ūkį, — ramiai atsakė pakvietėjas.

— Aš ten jau buvau. Mane piktai pašalino ir pasakė, jog turiu džiaugtis..

— Tai padarė mano žmona, bet jai atleiski, nes karo srovė nuplovė gerus jausmus: anksčiau ji visų pasigailėdavo.

Ūkyje buvo tamsu. Pasibeldė, bet niekas neatsakė. Dar ir dar pasibeldė. Dabar pasigirdo piktas balsas:

— Ir vėl keliautojas ar ubagas! Eik po šimts pypkių ir leisk man miegoti! Čia ne prieglaudos namai, girdi?!

Šeimininkas kišenine lempute pašvietė. Moteris dar labiau niršo ir prie telefono šoko.

— Elvyra, nedaryk kvailysčių: ar nepažįsti savo vyro Rapolo?

Tarpduryje užsidegė meilės ugnis, kuri visų širdis sušildė. Paskui sulieps-

NAKTIES ŽIEDAI

*Kai žemę naktis tamsiais rūbais kloja
Ir merkiasi vyšnių balti žiedai.
Einu pakluoniais, žaliais vasarojais
Tyriu oru pakvėpuoti giliai.*

*Tylu. Tik menkos liepsnelės rūseną,
Tartum altoriaus šventoji ugnis.
Ir aš visa širdim geriu tą meną,
O troškulys mane kankina vis...*

*Ir aš girdžiu varpų gaudimo garsą,
Kurio bangose kaip laivu supuos
Pas DIEVĄ: jam padėkot ir pasimelsti
Už mirusios dienos vargus, džiaugsmus...*

BRONIUS SEDA

nojo džiaugsmo ir laimės liepsnos, kurias tik Dievas galėjo užgesinti...

Bronius Sėda

Kenosha, Wis. spalio 15 d. Marquette Parko lituanistinės mokyklos mokiniai suvaidino D. Augienės "Velykas". Šv. Petro parapijos salė buvo pilna žiūrovų. (Nuotr. Z. Degučio)

žinios iš katalikiškojo pasaulio

PASAULIETIS APAŠTALAS

Denver, Colo, pagarsėjo Vincentas F. Wendling. Jis dabar 69 metų, išėjęs pensijon žmogus. Būdamas susipratęs ir veiklus katalikas, padėjo apie 500 kitatikių įsijungti į Katalikų Bažnyčią, tuomi pasidarydamas žymus apaštalas.

Jis gimė liuterių tėvų šeimoje, gyvenime perėjo keturis kitus tikėjimus, bet tiesą pažinęs, įsijungė į Kat. Bažnyčią.

Tik pradžios mokyklos 6 skyrius baigęs, juto, kad reikia papildyti mokslo žinias. Įsigijo net 531 reikalingą sauknygą, kasdien pašvęsdamas bent pusę valandos tikėjimą aiškinančiam dvasiiniam skaitymui.

To skaitymo dėka jis pajėgė atsakyti į beveik visus kitatikių užmetimus, abejones ar klausimus. Gerai apsipažinęs su tikėjimo tiesomis, Bažnyčios mokslu ir šv. Raštu daugybei sielų gražino taiką ir parodė tikrą tiesą.

PASAULIEČIAI — TIKĖJIMO MOKYTOJAI

Bostono arkiv. kardinolas R. Cushing pareiškęs, kad laikas katalikams imtis 20 šimtmečio tiesos skleidimo priemonių, o nesivaduoti pereito šimtmečio priemonėmis.

“Jeigu apmokame matematikos mokytojus, net sporto vadovus, kodėl negalėtume paruošti žmonių būrius dėstyti tikėjimo tiesas pagal paskutinius pedagogikos nuostatus”, kalbėjo jis.

Gerai išlavinti pasauliečiai tikėjimo mokytojai būtų Bažnyčiai nauja jėga ir atrama prieš komunizmą ir kitokias laiko klaidas.

▼ Yokohama, Japonijoje, yra vaikųčių prieglauda. Jai palaikyti pernai surinko arm. kapitonas Jonas O. Arun \$7.000 dol., darydamas rinkliavą 800 mylių kelionėje. Šiemet jam padėsią du

kiti kariai. Norima sukelti 8.000 dol., kad būtų galima pataisyti tos prieglaudos namus.

▼ Vakarų Berlyne ant upės Spreerkanto bus pastatytas 10 pėdų aukščio kryžius toje vietoje, kur komunistai užmušė jaunuolį, beplaukiant į laisvę.

▼ Šveicarijos vyskupai jungtiniame ganytojų laiške prašo melstis už įvyksiantį protestantų — stačiatikių suvažiavimą New Delhi, Indijoje, kad šv. Dvasia suteiktų jiems šviesos ir stiprybės, kad surastų tiesą ir įsijungtų į krikščionių vienybę.

▼ Hong Konge Katalikų Labdarybė stato 300 lovų dovaninę ligoninę vargšams pabėgėliams iš Kinijos. JAV katalikai tam reikalui paskyrė šimtą tūkstančių dol. paramą, vokiečiai katalikai \$125.000 ir Naujosios Zelandijos prekybininkai duoda \$5.000 dol.

▼ Detroit, Mich, šv. Petro par. vyrai perėjo visą savo parapiją ir į švenčiausiojo Vardo draugiją įjungė 925 suaugusius vyrus ir per 500 vaikinių.

▼ Kandy, Ceylone, šventinant vyskupui Leonui Nanayakkara, OSB., naują šv. Povilo bažnyčią, dalyvavo apeigose labai daug žmonių ir vietos budistai vienuoliai įsijungė procesijon, pagerbdami katalikus.

▼ Maskvoje dirbęs beveik trejus metus kun. L. F. DION, A. A., sako, jog iš kelių šimtų buvusių stačiatikių bažnyčių Maskvoje yra dar neuždarytos 45. Jos pilnos besimeldžiančių. Katalikams yra palikta viena bažnyčia ir JAV ambasadoje koplyčia.

▼ Iš Vakarų Berlyno Kalėdų diena bus siunčiamos laikomų šv. Mišių apeigos T V (televizija) iš šv. Liudviko bažnyčios į visą Europą.

▼ Philadelphia, Pa. Vyskupas pagelbininkas Fr. J. Furey, per devynis savo pareigų mėnesius yra suteikęs Sutvirtinimo sakramentą per 10.000 asmenų.

Lietuvių spaudos parodoj, Chicago, Ill. vieni iš įdomiausių pavyzdžių buvo įvairūs lietuviški laikraščiai. Čia buvo galima matyti beveik visus išėivijoje leistuosius ar leidžiamus lietuviškus laikraščius.
Nuotrauka A. Gulbinsko

▼ Lietuvių šv. Alfonso bažn. klebonas, prelatas L. Mendelis, Baltimore, Md., misijoms paremti pasiuntė \$105.000 dol. 1961 m. Per paskutinius 20 m. ši parapija davė kas metai daugiau negu po 70.000 dol. aukų misijoms.

▼ Chicago, Ill. 1961 m. X. 26 d. posėdžiavo ALTo Centro valdyba. Sutarė pasiųsti protesto telegramą Jungtinėms Tautoms per JAV ambasadorių ir J. T. prezidentą dėl Sovietų Rusijos teršimo oro, vandens ir maisto sproginamų ore atominių bombų nuosėdomis. Telegrama pasiųsta spalio 27 d.

▼ Detroit, Mich. šv. Antano liet. parapijoje, ruošiantis Kristaus Karaliaus šventei, buvo trijų dienų maldos ir susikaupimo dienos. Pamokslus sakė kun. Br. Dagilis. Iškilnėse dalyvavo per 30 kunigų, nes kartu buvo 40 val. atlydai. Kun. M. Kundrotas, kun. K. Butkus ir kun. V. Kriščiunevičius pravedė pabaigos procesiją ir pamaldas. Klebonas

kun. W. Stanevičius ir svečiai buvo patenkinti gražiu choro giedojimu ir organizacijų viešu aktu.

▼ Marijonų vienuolyne šalia "Draugo" įstaigos buvo trijų kunigų marijonų sidabrinio kunigystės jubiliejaus paminėjimas spalio 31 d. Kun. V. Bagdonavičius, kun. V. Andriuška ir kun. K. Vengras dėkojo gausiai atsilankiusiems į pagerbimo pietus 80 kunigams, prelatams ir vysk V. Brizgiui.

▼ Am. Liet. R. K. Federacijos pirmininku yra išrinktas inž. Antanas J. Rudis, sekretorium — dr. Vl. Šimaitis. Centro Valdybos dvasios vadas — prel. Ig. Albavičius.

Vicepirmininkais yra išrinkti: K. Kleiva, Viktorija Leone ir dr. A. Damušis. Išdininkė El. Juknevičienė; išdo globėjai — dr. K. Šidlauskas ir Ignas Sakalas. Valdybos nariais: dr. Vyt. Vyngantas ir Leonardas Šimutis.

JAV katalikų 16,500 parapijose vyksta padėvėtų rūbų rinkliava. 1961 m. lapkr. 19 - 26 d.